

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

MEJ. C. M. JELGERSMA, H. L. DINGER, L. M. DE JONG,
A. G. MARIS, E. KANN, B. C. VAN BALEN WALTER.

ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

21e JAARGANG.
No. 21.

DONDERDAG
3 APRIL 1919.

DIT BLAD VERSCHIJNT DONDERDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. DE ABONNEMENTSPRIJS IS / 4,— P. JAAR, WAAROVER VÓór DE KERSTVACANTIE WORDT BESCHIKT. DE JAARGANG LOOPT VAN 1 OCTOBER TOT 30 SEPTEMBER. DE PRIJS DER ADVERTENTIËN IS 15 CTS. PER REGEL.

TECHNISCHE BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., DELFT

INZENDINGEN TE BEZORGEN VOOR
MAANDAGMIDDAG 4 UUR AAN HET
REDACTIE-ADRES: KOORNMARKT 62

Inhoud.

Vereenigingsleven.

Algemeen Nederlandsch Verbond.
Civiel- en Bouwk. Studenten-Gezelschap „Practische Studie.”
Electrotechnische Vereeniging.
Snjeontojounsselskip „Frisia.”
Nederlandsche Christen Studenten-Vereeniging.

Ingezonden.

Delft-College.
Door P. F. S. Otten.
De Wijnkoop-avond, door Van Loenen.
Toen en Nu, door E. A. L. Gevaerts.
Aan U, Idealisten, door G. E. G.
Antwoord op „Toen en Nu”, door K. G. W. van Oven.
Door N. J. H. Verbruggen, met antwoord door L. M. de Jong.

Studiebelangen.

Centrale Commissie voor Studiebelangen.

Bijlage.

Iets en Niets (Schets u. e. Studentenleven) door Louis Petitor.

Technische Hoogeschool.

Aanvang colleges en oefeningen.
Mededeelingen.
Aanmelding Candidaats-Examens voor de Zomervacantie.
Aanmelding Ingenieurs-Examens voor Mijn-ingenieur.

Correspondentie.

Agenda.

Lunch in Krasnapolsky. Afvaart 2 uur van de De Ruyterkade. Vaart door het Oostelijk havengebied. Bezichtiging van silo's en havenloodsen.

Vóór vijf uur terug aan het Centraal-station.

De Vice-Secretaris, G. HORDIJK,
Oude Delft 158.

Electrotechnische Vereeniging.

Gewone Algemeene Vergadering op Dinsdag 8 April, des avonds 8 uur, in de zaal β van het Nat. en Electr. Laboratorium.

Spreker: Ir. M. J. Römer.

Onderwerp: Gelijkstroom kabelnet te Rotterdam.

Woensdag 9 April Excursie. Vertrek om 9.16 van Delft naar Rotterdam. 10 uur afvaart van het Oude Hoofd met het Yselmondsche bootje naar de fabriek van P. Smits Jr. (Scheepswerf en Machinefabriek).

's Middags: bezoek aan onderstation A, Coolsingel en Stadhuis.

W. L. Z. VAN DER VEGTE,
Secretaris.

Snjeontojounsselskip „Frisia.”

Krekt tsien úre wierne d'r al in stik of trije nommele lánsljue kommen, de oaren kaemen alnjonkenlytsen êk oansetten. Pake Jan hie in ungetiider meibrocht, die Oets hjiite en er útsach, krekt as er sa út de wyâlden kaem, hy praette sa krûm, dat wy him hast net forstean koenen. Mar krekt as alle wrjâldljue koe hy goed sùpe en êk hie hy wól r's oan sjongen dien.

De Omkes wiernen hast allegjearre, omke Jan wirdt âlder, hy ward tsjin it ein wat noflikfen de reade baey. Pybe hie soarge, dat der fen dat gûd in protte yn e hûs wier en omke Oebele koe op 't lest net mear priuwe. Hy die ús allegjearre skriklike teltsjes, die ik net wêr fortelle doar. Omke Eeltsje wier der wer en hat de bérntsjes wier formakke mei zyn sankjes. Allegjearre sieten hja to skriemen doe ús âlde omke „Us Pake zyn klok” foardroech. Hy sels moast fen Pake in dweil liene om syn eachdripkes op te feijen. Hy ken oars tige bij tige sùpe, mar hy feroaret er net om.

De lieteboekjes hierne de berntsjes hast allegjearre forgetten. Sadwaende waard der net folle sjongen. In oare kear moat de skea wer ynhelle wurde. Pake die wol syn bêst om allinnich to dwaen, wat de berntsjes dwaen moasten, mar syn lûd wirdt sa skrebintig, dat it jongfolk him útlake. In stikmennich sankjes moasten Fedde en de ungetiider mei hjar beiden sjonge, mar fensels, Fedde is in stedtsjer en de ungetiider hie wol ris yn Ljouwert wêst, mar net fjirder. 't Gjong net bjuster.

't Wier oars in noflike joun. Op wei nei hûs ta hauwe de berntsjes noch wol sjongen, mar de ljúwe, die oarder hâlde moasten, koenen it net talitte, hja dienen krekt as of wij net los rinne koenen. Eeltsje is einlike tochs thús komt. Wij koenen net mear nei de úsbaen en gjongen dêrom mar nei „de Phoenix” ta.

De foarsitter,
HETTE HVLKEMA.

Nederlandsche Christen Studenten-Vereeniging

Afdeeling Delft.

HUISHOUDELIJKE VERGADERING op Woensdag 9 April 1919, des avonds ten 7³/₄ uur, op de N. C. S. V.-kamer, Oude Delft 35.

INGEZONDEN.

„Delft-College.”

Mede-Studenten!

Er is een grootsch plan in voorbereiding. Voor de uitvoering is echter de steun van U allen noodig.

Wat wij beoogen?

Wij wenschen in Delft te stichten een studenten-tuindorp, groot genoeg om alle studeerenden te huisvesten. Wij wenschen voor dat doel te strijden onder het motto: Weg met de afhankelijkheid aan

VEREENIGINGSLEVEN.

Algemeen Nederlandsch Verbond. Studenten-Afdeeling Delft.

Het bestuur stelt de volgende bestuursandidaten:

G. van der Vegt,	Voorzitter.
J. L. van Soest,	1 ^o Secretaris.
O. F. Mariman,	Penningmeester.
Mej. J. W. B. Hiioolen,	Onder-Voorzitster.
L. H. de Langen,	2 ^o Secretaris.

Opgaaf van tegencandidaten vóór Dinsdag 8 April bij den 1^{en} Secretaris F. M. C. Berkhout, Oude Kerkstraat 10.

Civiel en Bouwkundig Studenten-Gezelschap „Practische Studie”.

EXCURSIE op Zaterdag 5 April, onder leiding van Prof. Ir. N. C. KIST en Ir. N. M. DE KANTER der H.S.M., uitsluitend voor ingeschrevenen van het vierde en vijfde studiejaar.

Programma: 7.57 v.m. vertrek uit Delft. 9.10 v.m. aankomst Haarlem (verzamelen op het perron). Bezichtiging van:

- 1°. brug over de Delft in de lijn Haarlem—Uitgeest;
 - 2°. brug over de Delft in de lijn Haarlem—Zandvoort;
 - 3°. brug over de Brouwershaven in de lijn Haarlem—Leiden.
- ± 12 uur Koffiedrinken.

's Namiddags bezichtiging van de brug over het Spaarne.

Vertrek richting Den Haag 2.43 of 3.50.

Zij die aan de excursie wenschen deel te nemen worden verzocht vóór Donderdag 3 April 5 uur n.m. te teekenen op de daarvoor bestemde lijst in de Keuken van het Hoofdgebouw en daarbij tevens mededeeling te doen of zij wenschen deel te nemen aan de lunch à / 1.75 in „De Kroon”, Grootte Markt.

Van Leeuwenhoeksingel 36. De Secretaris, M. DE BUSSY.

Donderdag 10 April 1919. Grootte zaal Stads Doelen, 3 uur: Film van de Havenwerken van Amsterdam.

Vrijdag 11 April 1919, 7.30 's avonds, in zaal 206 van het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde. Lezing met licht-beelden door den heer A. W. Bos, Directeur der Publieke Werken te Amsterdam, over de Havenwerken van Amsterdam.

Zaterdag 12 April 1919. Excursie naar Amsterdam. Vertrek 7.57 uit Delft. ± 10 uur afvaart van de De Ruyterkade. Bezichtiging van de in aanbouw zijnde scheepswerf der „Nederlandsche Scheepsbouw-Maatschappij”, Katoenloods en de in uitvoering zijnde grondwerken van de Coenhaven.

de ploerterij, weg met het tijdroovend heen en weer reizen der spoorstudenten.

Delft zij de universiteitsstad gewijd aan de studenten en hunne belangen en niet een stad welker bewoners de studenten beschouwen als broodwinning.

Hoe wij ons dit tuindorp voorstellen?

Het woord spreekt voor zich zelf n.l. als huizingroepen (volgens een voor Nederland nieuw type) vereenigd tot een tuindorp. Elke huizingroep bestaande uit zes afzonderlijke huizen te bewonen door zes maal twee vrienden of vriendinnen. Ieder blok onderhouden door één paar huisbewaarders en verwarmd door centrale verwarming, verder voorzien van een minimum meubilering en stoffeering terwijl bovendien alle inrichtingen tot vereenvoudiging van de huishoudelijke werkzaamheden aanwezig zijn. Voor b.v. elke zes groepen één centrale keuken, enz. Alle verdere detailregeling is hier minder op haar plaats.

De hoofdzaak is dat U het bovenstaande (waarmee een bekend architect reeds zijn instemming heeft betuigd) in overweging neemt. Bedenk hierbij dat ge niet alleen Uzelf van een ideale huisvesting kunt verzekeren doch dat gij die tevens bezorgt aan allen die na U de T.H. zullen bezoeken. Buitendien is het duidelijk dat allereerst zekerheid moet worden verkregen omtrent voldoende belangstelling resp. huurders.

Daarom gij allen, leden van de Delftsche studentenmaatschappij, indien gij met bovenstaand voorstel sympathiseert, zendt dan uw naamkaartje aan H. J. Kooy Jr., C. Speelmanstr. 18, 's-Gravenhage.

Aan de Redactie van het S. W.

„In het verleden ligt het heden,
In het nu wat worden zal . . .”

Het stuk van den heer Roelfsema verwondert mij niets. Ik kan er kort over zijn want de heer Kann heeft mij de taak reeds verlicht door recht te zetten wat er foutief in is.

Slechts zal ik trachten duidelijk te maken welke beteekenis „Karakterloos” voor mij heeft.

Herinnert U zich nog, heer Roelfsema, het gesprek hetwelk wij den avond hadden voor ons beider inauguratie tot leden van het D.S.C., nu ruim twee jaar geleden?

Herinnert U zich nog hoe U sprak over Corps, -vereeningen en -leden, hoe alles U ergerde, hoe vijandig U toen reeds er tegenover stond? Ik heb U toen verweten dat Gij inconsequent waart, lid te willen worden van zoo'n Corps met zulke leden, doch tevens heb ik gedacht dat Gij het Uwe zoudt trachten bij te dragen, veranderingen ten goede te brengen in wat U afkeurde.

Doch nu, na twee jaren wil ik U, heer Roelfsema, Karakterloosheid verwijten, dat Gij U afwendde en Uwe ideeën binnenskamers hield — en lid bleef van het Corps. Beter ware voor Corps en voor U geweest indien Gij den avond van Uwe inauguratie getoond hadt *Karakter* te bezitten.

En Gij heeren Bijvoet c.s. hebt Gij er wel eens over nagedacht dat Gij later zult worden gedreven in de Maatschappij als jong ingenieur, zonder steun, in die maatschappij met hare nog veel grooter tegenstellingen en ongelijkheid dan ons Corps ooit heeft gekend?

Dat gij ook daar een' groentijd zult hebben door te maken zwaarder dan die in ons Corps? Is tot U allen wel eens doorgedrongen dat de ongelijkheid, waar die in ons Corps in groentijd e.d. bestaat, slechts kinderspel is vergeleken met die in het latere leven?

En het is juist in ons Corps een der grootste aantrekkelikheden dat, hoe goed wij er ons in thuis gaan voelen, hoe wij er ook in „vergrijzen”, er steeds nog ouderen zijn die ons doen beseffen hoe klein, hoe onbeteekenend wij eigenlijk nog zijn. Het geheele Corpsleven door hebben wij steeds weer opnieuw herhalingen van den groentijd door te maken, herhalingen des te onaangenamer hoe meer wij denken „iets” te zijn. Zij zullen maken dat wij met minder eigenwaan en zelfoverschatting als ingenieur de maatschappij ingaan, zij zullen maken dat wij des te beter bestand zijn den groentijd van het verdere leven door te maken.

Het „zuur hebben” heer Bijvoet c.s. eindigt niet bij het ontvangen van het Ingenieursdiploma en de mate van het „zuur hebben” zal afhangen van de wijze waarop men het studentenleven opvatte. Doch zij die hunne opinie behielden in hun binnenkamer, nooit opkwamen of vochten voor hunne idealen, zullen er niet het best aan toe zijn. Het is gemakkelijk voor zichzelf alleén te leven en zoo geen tegenstand uit te lokken, slechts te morren over het bestaande en het *doen* van anderen — doch Karaktervol is het niet. *Niet* Karakterloos heer Bijvoet is een derde mogelijkheid die Gij niet zaagt: medeleven het studentenleven, het kroegleven, zichzelf te zijn, zijne ideeën te uiten en te trachten te veranderen — zoo Gij sterk genoeg zijt — wat Gij in dat leven afkeurt.

En Gij vergeet dat ook Gij eens ouder dan 16 jaars zult zijn, dat eens Uw beurt zal komen, leiding te geven in het Corps waarin Gij thans zooveel misstanden ziet. Zich schuil te houden tot dat uur gekomen is — noem ik laf en Karakterloos. Zooals de ouderen strijden voor hunne opvattingen van het studentenleven, zoo kunt ook Gij dat doen.

En Gij heer Lodder, Gij zult wellicht uit het vorige begrepen hebben dat ook voor mij de aanhaling uit vorige S.W.-stukken slechts werden gebruikt als uiting van de geest van sommige jongeren — niet als omschrijving van het tegenwoordig eerste-jaar.

Uwe zinsnede over machtsmisbruik der ouderen is nog onbegrijpelijk en doet, zooals zij daar is neergeschreven betreffende het kroegbestuur, insinuerend aan.

Doch met het verdere deel van Uw stuk kan ik mij best vereenigen, het is juist de door U genoemde wisselwerking die ook ik zoo gaarne zag.

En dan ten slotte gij heer Frijlinck, gij ziet in de mentaliteit der jongeren wat ik er niet in kan ontdekken. Het rustig en heilig idealisme dat in talrijke stille en bedeesde jongeren sluimert heeft zich aan mij nog niet geopenbaard — veeleer geloof ik aan zelfgenoegzaamheid en traagheid. En in die opvatting van „het nieuwe” schuilt ons grootste verschil. Gij hebt hoopvolle verwachtingen van heilig idealisme, ik houd mij aan de werkelijkheid zooals zij zich aan mijn oog voordoet.

Dat er jongeren zouden zijn die, pas eerstejaars zijnde, strijden voor hunne ideeën en openlijk op de bres springen voor hunne opvattingen, schijnt volgens U niet te bestaan. Het is niet kwaad dat in de studentenmaatschappij ons karakter eens wordt gesterkt — met sluimerend heilig idealisme bereiken wij dat niet. Gij constateert vernieling en afbraak — ik zie de wederopbouw niet; Gij omschrijft het „nieuwe geluid” dat zich aan U openbaart — ik kan de „Nieuwe Lente” nog niet zien naderen; Gij ziet liefderijke broederschap — waar ik God Ego slechts kan bespeuren; Gij ziet de bladeren vallen — waar ik het jonge groen niet vermag te ontdekken; Gij ziet de dageraad lichtend en luisterrijk — wat voor mij slechts een fata morgana schijnt. De toekomst geve dat het juiste inzicht aan Uwe zijde zal blijken te zijn.

29—3—'19.

P. F. S. OTTEN.

De Wijnkoopavond.

Het schrijven van den heer Holleman in het S. W. van 20 Maart l.l. lijkt mij sterk overdreven, zoo niet arrogant, hoewel ik tot mijn spijt niet heb kunnen ontdekken of het gebaseerd is op het idee van zijn eigenvoortreffelijkheid of op dat van de minderwaardigheid der andere toehoorders. Laat ik van deze laatste veronderstelling uitgaan.

Hij vatte dit schrijven dus op als een verdediging en niet als een poging om hem in zijn eigenwaarde aan te tasten.

De heer H. zegt: „Wie nog niet wist wat de leer van Marx is, heeft het op de Wijnkoopavond uitvoerig kunnen hooren.”

Dit gezegde is m.i. om twee redenen absoluut onjuist.

Wie als leek in de Marxistische leer de vergadering bijwoonde, is leek gebleven, eerstens omdat de ideeën van den heer Wijnkoop in sommige punten afweken van de zuivere onversneden Marxistische ideeën, ten tweede omdat een leer als die van Marx niet op één avond te vertellen, laat staan te begrijpen is. Het gezegde vloeit dan m.i. ook voort uit onbekendheid van den heer H. met de leer van Marx.

Indien de heer H. z.i. tot de uitverkorenen heeft behoord, die dien avond de Marxistische ideeën begrepen hebben, dan raad ik hem toch ten zeerste aan „das Kapital” eens ter hand te nemen. Hij zal dan inzien dat er voor een studie van het Communisme meer komt kijken als het toehooren van eene lezing van eenige uren; tevens zal hij dan begrijpen dat de stellingen, die de heer Wijnkoop verdedigde, niet geheel overeenkomen met de zuivere Marxistische ideeën.

Dat deze afwijkingen niet groot zijn, geef ik volgaarne toe, echter zijn ze voor den leek misleidend.

Dat de debaters den heer Wijnkoop niet aanvielen op de grondslagen van het Marxisme, vloeit m.i. minder voort uit onwetendheid, dan wel uit het feit, dat de verhouding in spreektijd van verdediger en debaters te zeer ten ongunste van laatsgenoemden uitviel.

Heusch een dergelijke aanval eischt veel tijd en voorbereiding.

„In 't besef van zijn onwetendheid durfde de vergadering geen opinie tegenover die van den heer Wijnkoop stellen.”

Deze zinsnede uit het schrijven van den heer H. lijkt mij meer arrogant dan waar.

Afgezien van het feit of de vergadering en bloc eenzelfde meening was toegedaan, begrijp ik toch niet om welke reden, die tegenover die van den heer Wijnkoop diende gesteld te worden.

Duurde de bijeenkomst nog niet lang genoeg naar den zin van den heer H. en wilde deze daarom de rollen van verdediger en aanvaller eens omkeeren?

Gelukkig was de vergadering verstandig genoeg (volgens de heer H. door haar onwetendheid) dit in te zien; elk debat toch verloopt zoodra bovengenoemde rollen verwisseld worden.

Evenwel biedt de heer H. hier het bestuur der D. S. D. C. een mooie gelegenheid tot revanche van een mislukte avond, door het uitschrijven van een tweede vergadering over dit onderwerp.

Hij toch zal volgaarne, als staande boven de onwetende vergadering de rol van verdediger op zich willen nemen; misschien is de heer Wijnkoop wel te bewegen ditmaal als debater op te treden. Laat hij dan echter voorzichtig zijn en niet denken dat de meening van den heer Wijnkoop alleen een fanatiek geloof is en geen op studie gegrondveste meening. Een fanatiek geloof in een leer als die van Marx, die slechts op enkele punten dogmatisch gesluiert is, kan alleen voortvloeien uit een op studie gegrondveste meening.

Dat de heer Wijnkoop reeds op onze leeftijd Marxist was bewijst noch iets vóór een fanatiek geloof noch iets tegen een bestudeerde meening.

„Dat er hier in Delft weinig nagedacht wordt over sociale kwesties” schrijft Hij vervolgens.

Zijn bewijs voor deze meening is gebaseerd op het feit dat de vergadering geen opinie tegenover die van den heer Wijnkoop heeft gesteld, hetgeen ik reeds bestreden heb.

Laat hij echter een minder aanmatigend oordeel vellen over zijne collega's, die niet als hij, de gave bezitten, de leer van Marx in één avond te doorgronden.

Rest mij nog een woord van hulde aan het bestuur der D. S. D. C., die ondanks alle spontaan en lijdelijk verzet van verschillende invloedrijke kanten ondervonden, terecht heeft gemeend de Wijnkoopavond door te moeten zetten.

Ook op de avond zelve bleek de leiding in vertrouwde handen, al had m.i. opgetreden moeten tegen een willekeur, als die welke de heer Wijnkoop zich aanmatigde ten opzichte van den spreektijd.

VAN LOENEN.

Toen en Nu.

Plotseling is de bom gebarsten: de heer Otten kon zijn leed niet langer verbergen, en hij schreef: Toen en Nu. Zooals te verwachten was heftige replek en van de zijde der jongeren vnl. 1ste jaars en van die der „idealisten“ bij monde van den heer Frylinck.

Niettegenstaande ik de artikels met aandacht gelezen heb, kon ik mezelf geen antwoord geven op de vraag, waaraan nu eigenlijk deze verandering in het Sociëteitsleven te wijten is. Ik had gehoopt zulks te vinden in het artikel van den heer Frylinck, doch dit voldeed mij niet. Als hij beoogt, dat de jongeren terecht geen belangstelling in de tegenwoordige studentensamenleving toonen:

- 1^e. omdat zij weigeren mede te doen aan schijnvoorstellingen,
- 2^e. omdat zij nog na den groentijd vernederingen van ouderen ondervinden, die dan 't sterkst gevoeld worden door idealistisch aangelegde naturen, wat aldus noodzakelijk tot „obscuriteit“ leiden moet,

dan zegt mij dat persoonlijk niets. Ik heb er niet achter kunnen komen wat schijnvoorstellingen in onze samenleving zijn en voorts kan ik me zulke „idealisten“ niet voorstellen.

Bij de beantwoording van de in mij opgerezen vraag, was ik dus wel op mezelf aangewezen, en zoo trachtte ik eene vergelijking te maken tusschen toen en nu en hoop ik de oorzaken der veranderingen, die er toch zeker zijn, op te speuren.

Ik begin dan met op te merken, dat er twee oorzaken zijn:

- I. de verandering der tijdsomstandigheden;
- II. de verandering der studenten zelf.

I. Verandering der tijdsomstandigheden.

Hieronder versta ik de verandering op materiëel gebied, die de menschen der maatschappij de laatste jaren hebben ondervonden (De verandering op geestelijk gebied bespreek ik bij II). De draagkracht der studenten is sterk afgenomen. Waar in doorsnede de ouders minder voor hun kunnen uitleggen dan vroeger, komt er nu nog bij, dat de levensstandaard voor hun zeker twee keer hoger is geworden. Beide factoren helpen mee, dat de student minder aan feestelijkheden uitgeven kan, zoo hij dit zou verkiezen.

Als een gevolg van I reken ik ook de groote ongezelligheid die geruimen tijd op de Sociëteit t.g.v. de kolennood heerschte. Daardoor gebruikte men de Sociëteit hoe langer hoe meer alleen als eethuis en heeft men zich dit gebruik aangewend, dan is dit wederom moeilijk te veranderen.

Ook zij hier nog even opgemerkt, dat slecht Sociëteitbezoek dubbel nadeelig werkt, daar zij, die anders nog zouden komen, dit nu niet zullen doen. Men verkiest nu eenmaal niet geheel alleen in eene groote zaal te zitten.

II. Verandering der studenten zelf.

De heer Frylinck heft een juichtoon aan over het verlaten van het maffe conservatisme en voorts heeft hij de hoopvolste verwachtingen van het rustig en heilig idealisme, dat in de jongeren leeft.

Toen ik dit las, drong zich onwillekeurig de vraag bij mij op: Missen wij ouderen, die dat „Toen“ hebben meegemaakt, er in dien tijd in zijn opgegaan, er alle feesten met de grootst mogelijke animo in hebben meegemaakt, missen wij iets hoogers, iets schooners, wat de jongeren wel bezitten en waaruit ze kracht putten voor het leven?

Eerst durfde ik deze vraag niet onder de oogen te zien uit vrees, dat ik hierop bevestigend zou moeten antwoorden. Maar, Goddank, de angst duurde slechts één oogenblik: „Nee“, klom het reeds in mij, ik had slechts te denken aan hen, die „Toen“ de ouderen waren en waarvan ik het voorrecht heb gehad eenigen goed te kennen.

Nee, het was toen geen „tijd van droog intellect“, en in dien tijd heerschte geen realisme of koud naturalisme, dat persoonlijkheden voortbracht en waarvan de jongeren een klein weinig kunnen begrijpen, door de destijds gehouden inauguratiereden eens na te lezen, bijv. die van Tollenaar, Roëll.

Toen waren die studenten, die dat heerlijke, waarachtige idealisme bezaten, geen „obscurelingen.“ Zij allen hebben hardere groentijd gehad dan thans de jongeren krijgen, zij allen stonden boven de plagerijen van ouderen na de inauguratie, geen enkele van hun beschouwde ze ooit als „vernederings“, maar zij allen oefenden zich om zich door de moeilijke situatie's, waarin zij werden geplaatst, heen te slaan, door hun gelijken met gelijke munt te betalen, overtuigd als zij waren, dat de Sociëteit ook „hun kroeg“ was. Hierdoor ontwikkelden zij zich, zij verzamelden leerstof om daarmede de maatschappij in te gaan, en zij werden gewaardeerd door de ouderen van „Toen.“ Er ontstond algemeene omgang.

Zij allen deden mee aan de groote Corps- en Sociëteitsfeesten, omdat zij niet alleen behoefte hadden aan een gezamenlijk feest, maar ook omdat zij hierdoor wederom gelegenheid kregen, de anderen, de ouderen, te leeren kennen.

En nu zijn de tijdsomstandigheden veranderd. Zooals ik reeds betoogd heb, kunnen de jongeren noodgedwongen reeds niet aan alle feesten meedoen. Maar er is meer. Zooals de heer Frylinck terecht opmerkt zijn deze jongeren van een ander slag. Ja, de tijd heeft ook een geestelijke verandering teweeg gebracht. Immers zij allen, zij zijn opgegroeid en opgevoed in ernstige tijden, hun is steeds voorgehouden zuinig te leven, hard te werken en geen aanstoot te geven aan de minder vermogenden. Het meedoen aan alle feestelijkheden is voor hun misschien principieel afkeurenswaardig geworden.

Dat is dan ook maar het eenigste verschil met de studenten van „Toen“, maar zijn de jongeren dan overigens als wij?

Is dat oude idealisme nog aanwezig en uit zich dat in werkelijke daden? Is er nog iets anders dan een streven naar het vormen van associatie's onder abstracte, ideële beginselen — doch zonder daden?

Bestaat er nog een ander idealisme dan dat, hetwelk het laffe,

het zwakke en het karakterlooze bedekt met het schoonste wat de mensch bezit: het Ideaal?

Helaas, ik weet het niet.

E. A. L. GEVAERTS.

Aan U, Idealisten.

„Balken storten krakend ineen“, alles trilt. Dit klinkt vele menschen verwarrend in de ooren. Zij zien in 't wereldgebeuren een bewegen van den kolos, die maatschappij heet, en terecht. Het menschedom schijnt andere banen te willen bewandelen, maar welke? De theoretische keuze hebben reeds velen gedaan.

De communistische richting is hun sympathiek. Zuiver als ideaal ook heel mooi. Maar dan schijnt bij hen „menschelijk“ denken op te houden en vertoeft hun geest verder in sferen van hemelsblauw met gouden franje.

Ik wil, U, communistische idealisten niet bespotten, daarvoor zijt gij — geloof ik — werkelijk te oprecht van goeden trouw, maar kom tot Uzelve en met U zelve weer op aarde terug. Schuif uwe vooroordeelen van U af. Vreemd hé, dat ik U vooroordeelen verwijt. Verlichte menschen, als gij, staan verbaasd. Eigenlijk misschien niet. Volgt misschien de gemeenplaats: „Nu ja, die brandkastbeschermer met bekrompen reactionaire hersenen, die zit in angst voor zijn geldje. Nee, wij beseffen wat waarheid is, wij zien verder dan 't gros der tegenwoordige menschen“.

Maar zal de toekomstensch innerlijk veel van de tegenwoordige schelen. Het komt er maar op aan, na te gaan hoever de mensch product van zijn tijd is en in hoever hij rasinstincten bezit. Daarover kan men van opinie verschillen, maar m.i. komt 't er op aan een maatschappij op te bouwen, waarin de mensch zich met zijne eigenschappen thuis zal voelen en niet om eene maatschappij in elkaar te hameren, die men eens op een mooien dag in een hemelsblauwen sfeer bemijmert. Nu vrees ik, dat 't antwoord weer luiden zal: „Daar komt die kapitalist weer: die bang is niet te kunnen overheerschen. De menschen zullen zich naar die nieuwe maatschappij moeten schikken.“

Maar is dat mogelijk en om dat te weten is 't noodig een schema er van te bedenken. Hoe denkt een communist zich die maatschappij? Antwoord meestal: „Dat kan ik zoo maar niet in een paar woorden zeggen“. „Dat kan jij je misschien toch niet indenken“ volgt ook dikwijls op een kernloos betoog, dat zich altijd baseert op gemeenplaats en van de menschen van nu...“, „ja, maar de menschen dan...“ Kortweg gezegd: Gezwam. Een enkele is eerlijker en zegt: „Ja, dat weet ik nu ook nog niet“.

Zoo roerde ook de heer Wijnkoop in zijn stellingen 't toekomstbeeld niet aan en hoorden wij daar dan ook niets van. Soms iets vaags, maar aan wat duidelijke lijnen waagde hij zich wijselijk niet. Zoo ontvaardde dan ook zijn betoog in zeer opgewonden aanvallen en afgeven op de kapitalisten, bourgeois, en dergelijke ongelukkigen. Toch meen ik, dat de heer Wijnkoop ter goeder trouw is, maar den indruk van een „striemende zweeps slag“ kon hij op mij en velen met mij, niet maken.

Maar is 't dan niet waanzin om voort te hollen naar een fictief Utopia, waarvoor de menschen in 't beste geval nog lang niet rijp zijn (ik wijs naar Rusland) en nooit rijp zullen zijn, juist omdat 't levende menschen zijn.

De mensch wil arbeidzaam zijn en beloond worden. Is 't dan moreel als bruteweg intellect naar 't laagste niveau wordt getrokken of bij de gratie van 't proletariaat“ (past misschien beter een minder vleidend woord) mag bestaan of misschien zelfs bij wijze van gunst erkend mag worden. (typeerend, dat een communistisch voorganger, Loetje de V... van zeker professor zeide, dat deze eigenlijk blij mocht zijn zich tot 't communistisch clubje te rekenen).

Men begrijpe mij wel. Ik wil geenszins hiermee de schoone idealen voor waarachtig hoogstaande communisten bezoedelen, maar wil er op wijzen, dat zoolang de mensch nog geen zuiver massafabricageartikel met vast quantum ingegoten moraal is, deze idealen van idealen zich niet zouden kunnen handhaven. Misschien een tijdje, klaplopende op 't intellect van menschen, die wel zoo goed willen zijn hun intellect, kunst, enz. ter beschikking te willen stellen, en drijvende op aller goeden wil.

Geenszins wil ik ontkennen, dat er fouten in de hedendaagsche maatschappij zijn, maar er zullen moreele menschen genoeg zijn, die gaarne tot verbetering willen medewerken. Waar 't sprookje vandaan komt, dat die door een kapitalistische maatschappij daarin belemmerd zouden worden, mag de hemel weten. Misschien zeer naïef van mij, maar ik kan zelf niet inzien, waarom de fout specifiek aan 't kapitalistische zou hechten. Om zich tot schuimbekkens toe op te winden als 't woord kapitalist genoemd wordt (graag in verwarrende zin gebruikt) is waanzinnig. Zouden die moreele menschen ontbreken, dan ligt die communistische maatschappij zeker op de keien, of zouden die menschen dan uit den hemel neerdalen of de menschen plots veranderen? Mijn inziens ligt de grondoorzaak der ontevredenheid daarin, dat de maatschappij zeer snel voorwaarts gaat en dat 't moeite kost die in persoonlijke ontwikkeling te volgen en de achterblijvers zich dan achtergesteld, ongelukkig, minderwaardig (ondanks groote monden) gaan gevoelen en de eerbied voor hun eigen arbeid verliezen. Uitwendige oorzaken belemmeren hen (te lange arbeid, slechte hygiënische en woningtoestanden). Nu ligt de taak juist daarin, die oorzaken weg te nemen of te elimineren.

De drang naar zedelijke ontwikkeling en kennis, die strijd daartoe en tenslotte 't naderen van dat doel maakt de menschen gelukkig en geeft hem levenskracht. Daar is 't omverwerpen der maatschappij niet noodig voor. Ik geloof juist, dat de communistische maatschappij de levenskracht en levensdrang zal blusschen. Met een communist (let wel de hoogstaande, de andere schakel ik uit) valt daarover moeilijk te praten omdat ze dat tot hun Geloof maakten, waaraan zij met hun heelen ziel hangen.

Waarom tenslotte een maatschappij, die zeker in goede richting te ontwikkelen is, vernietigen om misschien na een menschen-

leeftijd van demoralisatie (een dergelijke schok zou zich niet rustig doen gevoelen) heel misschien, tot eene betere te komen, welke men zich niet kan realiseeren. Wil men 't volk opheffen, laat dan 't einddoel zijn een moreel, intellectueel en lichamelijk hoogstaand volk. Voedt op, ontwikkelt en geeft van uw intellect aan de daarvan minder bedeedden.

Arbeid moet en mag nooit beschouwd worden als slavernij of belemmering (vooral nu de 8-urige arbeidsdag komt) van ontwikkeling. Arbeid verheft den mensch en is een plicht. Arbeid houdt niet op bij handenarbeid en er zijn heusch wel meer menschen, die langer ploeteren en zich toch ontwikkelen. Maar 't zich ontwikkelen is een kunst, die ook ontwikkeld moet worden. Voorlichting en voorgaan daarin door intellectueelen kan zeer vruchtbaar zijn.

Vele zijn de fouten en wantoestanden. Laat ons gezamenlijk en idealistisch zonder wederzijdsch wantrouwen aan verbetering werken. Niet met goedkoope opruiing en ophitsing tegen ieder, die in iets beter omstandigheden verkeert, wordt opgebouwd. *Uit haat wordt nooit eene maatschappij geboren, die op liefde heet te sullen rusten.*

G. E. G.

Antwoord op „Toen en Nu”,

van 18-3-'19,

Naar aanleiding van het zwartgerande stukje, waarin de heer Otten ons den dood voor de interesse in het Corps van het 1^e jaar aankondigde, wil ik het een en ander opmerken.

Waardoor kan het Corps groot zijn? Door de bloei van zijn verenigingen.

De heer Otten schijnt alleen de bloei van de S. P. te verlangen.

Hij beticht ons, eerste jaars van geen belangstelling in het Corps te hebben omdat we

1^e vergeten te fuiven,

2^e vergeten te geven.

Wat kunnen we door, voor ons zelf te fuiven, het Corps geven of de S. P. voor heil aanbrengen?

Ik wilde U er op attent maken Mijnheer Otten, dat U u vergist! Onze belangstelling in het Corps is niet verslapt! Kijk naar het streven bij de nieuwe leden der Corpsverenigingen. Ga als lid van de Almanak-Redactie zelf de inzendingen der eerste jaars na. — Vraag nog eens aan oudere jaars of bij de Corpsverenigingen ook verslappening valt te constateeren, alvorens sombere stukken in rouwrandjes te publiceeren. Vraag het gerust, maar vraag het bevoegden, en schrijf dan nog een artikel, maar verbeter:

„Indien dat de toekomst moge zijn, laten wij dan het „Corps” en hare „vereniging” ontbinden, door „Corps en Vereenigingen” te vervangen door S. P. En nu hebt ge gelijk. Hiervoor is helaas wèl te weinig belangstelling, maar die komt terug! Als de tijden beter worden, en we weer weten, wat de morgen ons brengt, zullen weer veel eerste jaars onbezorgd weten te feesten, hoewel ze dan daarmee het „Corps” niet dienen.

Het avontuur van de gesloten deur, waarvoor U als Kroegbestuurslid gestaan hebt, was weliswaar voor U minder aangenaam; de bewoner, wie hij ook zij, niet bepaald „heldhaftig”, en „gastvrij”, te noemen.

Het heele eerste jaar mag U hiervoor echter niet aansprakelijk stellen! Evenmin kan het eerste jaar het „alle” oudere jaars kwalijk nemen, dat niemand de wellevendheid heeft gehad ooit te bedanken voor hetgeen het eerste jaar op de tooneel-avond dan toch wèl te „geven” wist.

Nu nog één vraag, Mijnheer Otten. Indien U dan werkelijk gelooft aan een „verduffenden geest” denkt U dien te kunnen verfrisschen, door allèen „lafheid”, „halfheid” en „karakterloosheid” te constateeren?

Of wel door de goede kiemen op te sporen, ze zooveel mogelijk te ontwikkelen, en zoo tot bloei te brengen?!

Ik voor mij ben er van overtuigd dat er onder ons eerste jaars zeer, zeer velen zijn, die met mij hopen op de bloei en glorie van het Corps, en zeer zeker geen liquidatie wenschen.

29-3-'19.

K. G. W. VAN OVEN.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Technisch Teekenaar vraagt Teekenwerk aan huis.

CORRECTE EN SPOEDIGE AFLEVERING.

Brieven onder No. 20, Bureau van dit Blad.

Tot f 32,— betaal ik dezen week
voor GEDRAGEN COLBERT-COSTUMES.
Koopt ook enkele Pantalons, Schoenen, enz. enz.

Brieven onder No. 21, Bureau van dit Blad.

„AU FIGARO”

G. KIELA ☒ KAPPER

Oude Delft 166. Telefoon 624

Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”

Voor de levering van

Delftsche Limonade-Siropen

beveelt ondergeteekende zich beleefd aan.

W. DE HOOGH,
OUDE DELFT 152. Telefoon 15.

H.H. WIELRIJDERS.

DIEFSTAL VAN UW RIJWIEL, al dan niet voorafgegaan door inbraak, kan men tegen een billijken premie per jaar verzekeren bij de Assurantie Mij. „THE OCEAN.”

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door den Agent:

H. N. SUTTORP, ACHTEROM 42,
bediende b/d Technische Boekhandel J. WALTMAN JR.

A. C. DE WOLF,

NOORDEINDE 40. TELEFOON 41.

AGENT:

Douglas Motorrijwielen Eysink Rijwielen.

EERSTE KLAS REPARATIE-INRICHTING.

☒ SPECIAAL STALLING EN ☒
ONDERHOUD VAN MOTOREN.

GROG VAN

B. A. M. ARAK

(zeer Oude Batavia-Arak)
de fijnste en meest verwarmende!

VAN HEDEN AF WEDER VERKRIJGBAAR NASSI GORENG

Aanbevelend,

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120

UITZENDING VAN DINERS

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD van
3 APRIL 1919. No. 21.

*Aan de Redactie van het Studenten-Weekblad
te Delft.*

Naar aanleiding van het ingezonden stuk van den heer Roelfsema, zou ik gaarne het volgende in uw blad opgenomen zien.

Over het stuk zelf acht ik genoeg gesproken, en 't is dan ook mijn bedoeling niet daarover verder uit te weiden; maar de manier waarop dit door den heer De J. behandeld is geworden, is beneden alle kritiek, 't deed me denken aan een 1re klasse H. B. S. Redacteur van een dito blad, maar in geen geval aan iemand uit de Redactie van het S. W.

Het getuigt in geen geval van een kiesche manier van kritiek te bezitten, wanneer men het toch als Redacteur niet eens is, schrijf dan iets degelijks er tegen in, dat zou tenminste een weg zijn.

N. J. H. VERBRUGGEN.

Geachte Mijnheer Verbruggen,

Toen de Redactie met veel moeite het ingezonden stuk van den heer Roelfsema gelezen en gecorrigeerd had, besloot de meerderheid harer aanwezige leden dit stuk te plaatsen met aannotatie's, die ik op me nam en met een meer uitgebreid antwoord, hetwelk de heer Kann in der haast opstelde.

En waarlijk, mijnheer Verbruggen, ik schreef die flauwiteitjes niet met de bedoeling om U te herinneren aan den voor U schijnbaar zoo droevigen tijd, toen het mooie „techn. stud.“ nog niet op uw visitekaartje stond, en ook niet om diegenen te kwetsen, die zoo sportief zijn op het gebied der kiescheheid, maar eenvoudig: omdat ik het niet kon laten.

Hoogachtend,

L. M. DE JONG.

STUDIEBELANGEN.

Centrale Commissie voor Studiebelenen.

Op de Besturenvergadering van 25 Maart 1919 kwam ter sprake de balans over het afgelopen jaar, alsmede de verdeling der onkosten over de Vakverenigingen welke beide werden goedgekeurd.

Besloten werd de 2de alinea van art. 14 van de Regeling van de Organisatie der C.C. te wijzigen als volgt:

VAN DE REDACTIE.

Wegens plaatsgebrek zijn de volgende stukken de vorige week blijven liggen:

- 1e. Vale Idealen van L. M. de Jong.
- 2e. Een ingezonden stuk van R. Houwink.
- 3e. Vereeniging tot bestudeering van socialistische vraagstukken.

DELFTSCH STUDENTENCORPS.

Carroussel-Uitvoering.

Na twee jaar, waarin het niet mogelijk is geweest de gebruikelijke Carroussel-Uitvoering te geven, heeft deze eindelijk weer eens j.l. Vrijdag plaats gehad, en — het mag worden gezegd — met heel veel succes. In de door versiering onherkenbaar geworden manége, viel voor vaklui en leeken veel te zien. Want men kon er niet alleen leeren hoe het gedaan, maar ook hoe het niet gedaan moest worden.

De president, de heer Otten, opende de uitvoering met een zeer geslaagde rede, waarbij hij te paard zat. Dit is gewoonte bij de Carrousselclub en het verhoogt ook altijd het succes der speeches.

Het eerste nummer was een drafmanoeuvre in cow-boy costume, uitgevoerd door een achtstal, op hippisch gebied weinig bekende, doch daarom niet minder bekwame, personen. De muziek van eenige eerste krachten uit het gezelschap „De hooge Q“ luisterde het geheel op. Toen de film van draf in galop overging, hoorde men een electrisch belletje, en daarna ging ook de muziek in galop over. Niet zoodra waren de cow-boys van het doek verdwenen of de heer Koenen in clownsgedaante kwam het publiek amuseeren, doch zijn grappen duurden slechts kort, want weldra kwam de directeur der manége, de heer Van Ommeren binnengereden. Om het door hem vertoonde ten volle te apprecieeren moet men weten dat Neeltje een buitengewoon lastig paard is. De contra-galop en de zijgangen waren zeer te loven. Na afloop van dit nummer werd hem door den president een krans overhandigd, als belooning voor de moeite welke hij zich had getroost om de uitvoering te doen slagen.

Het volgende nummer was een Flèche gereden door twee dames en twee heeren. Dit was het succesnummer van den avond, het werd dan ook „keurig“ gereden; de dames zagen er allerliefst uit in hunne jockey-pakjes. Na afloop werd hen zeer galant door de heeren een bouquetje aangeboden.

Na eenige grappen van den clown kreeg men nu een classiek nummer te zien van 4 dames en 4 heeren. Alle manoeuvres werden op fluit-commando uitgevoerd. Het paard van den heer Roodenburg

„De Centrale Commissie behandelt in een afzonderlijk verslag alle zaken van algemeenen aard en geeft hierin een beschouwing over de gesteldheid der studiebelangen aan de Technische Hoogeschool. Verder ontvangt zij jaarlijks van de vakverenigingen critische college-verslagen, die niet gepubliceerd zullen worden, maar die uitsluitend als inlichtingen zullen gebruikt worden door de C. C.“

Besproken werd tevens hoe een nauwere samenwerking van de Vakverenigingen en de C. C. te bereiken is.

Uit de debatten over de Studie te Delft, waarbij in het bijzonder werden overwogen de voor- en nadeelen der collegeboeken, als bedoeld in het artikel van den heer Eijken, bleek ten duidelijkste dat voor dit onderwerp veel belangstelling is.

Dit geeft de C. C. aanleiding er nogmaals met nadruk op aan te dringen dat een ieder zijn critiek of sympathiebetuiging bij den secretaris der C. C. inzende.

Reeds mocht de C. C. eenige zeer te waardeeren stukken ontvangen.

Namens de Centrale Commissie,

de Secretaris D. C. SCHUMM,

v. Leeuwenhoeksingel 35.

TECHNISCHE HOOGESCHOOL.

Aanvang Colleges en Oefeningen.

De Colleges en Oefeningen van den Hoogleeraar C. P. Holst Gzn. zijn aangevangen op Donderdag 3 April.

—o—

Wegens een vergadering der Commissie voor Normalisatie is de Hoogleeraar P. Meyer van plan het college van Vrijdag 4 April van 9—10 voor W₃ te geven op Zaterdag 5 April van 10—11 en het college van Vrijdag 4 April van 11—12 voor W₄ op Donderdag 3 April van 2—3 in het laboratorium voor verbrandingsmotoren.

Mededeeling.

De Rector-Magnificus brengt in herinnering dat, overeenkomstig art. 28 van het K. B. van 24 Juni 1905, Stbl. No. 215, de Paaschvacantie aan de Technische Hoogeschool dit jaar zal aangevangen op Donderdag 17 April, op welken dag dus geen onderwijs zal worden gegeven, en eindigen met Woensdag 30 April.

DE RECTOR-MAGNIFICUS.

De Rector-Magnificus was op donderdag aangekomen, maar voor eenigen genoodigden wachtte op de S. P. een voortzetting van het feest. Het souper op de bovenzaal was zeer geanimeerd.

K.

D. S. Lawn-Tennis-Club.

Vanaf Maandag 7 April zijn de banen voor leden opengesteld. Sleutels en ballen zijn te verkrijgen bij den heer Schumm, Leeuwenhoeksingel 35, en moeten daar ook steeds weer worden terug bezorgd. Vanaf Maandag 14 April zijn ballen en sleutels te verkrijgen aan het buffet op de S. P., alwaar ook het genoemde cahier ter invulling ligt. Zie verder aankondiging op de S. P. (Vereenigingsbord).

Oefent U allen voor de Interacademiale wedstrijden welke 20, 21 en 22 Juni te Noordwijk zullen worden gehouden.

Delft moet en zal zegevieren!

De Secretaris,

OTTEN.

Studenten Societeit „Phoenix“.

BIBLIOTHEEK.

Nieuw aangeschafte boeken.

A. VAN COLLEM. — Lieder en I (Lieder en van huisvlijt).	} Vertaling
FREDERIK VAN ERDEN.
RABINDRANATH TAGORE. — Chitra (Een spel in één acte).	
„ „ — De Hoovenier.	
„ „ — Kabir (Bloemlezing uit zijn gedichten).	
„ „ — De Wassende Maan (Lieder en van het kind).	
„ „ — Wijzangen.	
RABINDRANATH TAGORE. — Sādhanā.	
NOTO SOEROTO. — Rabindranath Tagore. (Een biografische schets).	
WILLEM SCHÜRMAN. — De Beul.	
Dr. KARL ABRAHAM. — De Droom en de Mythologie.	

I. Nederlandsch.

- IVANS. — Het spook van Vöröshegy.
BARBRA RING. — De Jonkvrouw.
LEONID ANDREJEF. — De Gedachte.
„ „ — De opstandige Dorpspriester.
IVAN TOERGENEF. — Vaders en Zonen.
NEELTJE LOKERSE. — Bertha van Doorn (Een boek van strijd en leed).
(geschenk).

Candidaats-Examens vóór de Zomervacantie 1919.

Het College van Rector-Magnificus en Assessoren der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan één der vóór de Zomervacantie 1919 af te nemen candidaats-examens, genoemd in de artt. 8—14 van het Koninklijk Besluit van 4 Juli 1905 (S. 227), of aan eenig deel dier examens, zooals deze gedeelten zijn vastgesteld bij beschikking van den Minister van Binnenlandsche Zaken van 3 Februari 1908, No. 357 H. M. O., hebben zorg te dragen, dat hunne schriftelijke aanmelding, vergezeld van het getuigschrift wegens met gunstig gevolg afgelegd propaedeutisch examen, uiterlijk 12 April 1919 zal zijn ingekomen bij den Secretaris van de Afdeeling, welke het af te leggen examen afneemt.

De aanmeldingen moeten derhalve voor de candidaats-examens worden gericht:

voor civiel-ingenieur	(art. 8) tot Prof. C. K. Visser, c. i.
voor bouwkundig-ingenieur . . .	(art. 9) tot Prof. A. W. M. Odé.
voor werktuigkundig-ingenieur .	(art. 10) tot Prof. Dr.-Ing. H. S. Hallo, w. i.
voor scheepsbouwkundig-ingenieur	(art. 11) tot Prof. Dr.-Ing. H. S. Hallo, w. i.
voor electrotechnisch-ingenieur .	(art. 12) tot Prof. Dr.-Ing. H. S. Hallo, w. i.
voor scheikundig-ingenieur . . .	(art. 13) tot Prof. Dr. F. E. C. Scheffer.
voor mijn-ingenieur	(art. 14) tot Prof. R. W. van der Veen, m. i.

Nauwkeurige opgave van het examen of van het gedeelte of de gedeelten van het examen, waaraan men zich wenscht te onderwerpen, wordt verzocht.

De aandacht van aanstaande bouwkundig-ingenieurs en mijn-ingenieurs, die slechts een gedeelte van het candidaats-examen wenschen af te leggen, wordt gevestigd op het 2^e lid van art. 9 van bovengenoemde ministerieele beschikking, betreffende de volgorde waarin de gedeelten van het candidaats-examen moeten worden afgelegd.

Formulieren voor de aanmelding voor de bovenbedoelde examens zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

**Tot f 32,— betaal ik dezen week
voor GEDRAGEN COLBERT-COSTUMES.
Koopt ook enkele Pantalons, Schoenen, enz. enz.
Brieven onder No. 21, Bureau van dit Blad.**

„AU FIGARO”

G. KIELA ☒ KAPPER
Oude Delft 166. Telefoon 624
Schuin tegenover Museum „Huis Lambert van Meerten”

Voor de levering van
Delftsche Limonade-Siroopen
beveelt ondergeteekende zich beleefd aan.
W. DE HOOGH,
OUDE DELFT 152. Telefoon 15.

Afdeeling der Mijnbouwkunde.

De Voorzitter van de Afdeeling der Mijnbouwkunde der Technische Hoogeschool maakt bekend, dat zij, die wenschen deel te nemen aan het Ingenieurs-examen voor Mijn-ingenieur, dat zal worden afgenomen in de maand Juni 1919, zich hiervoor schriftelijk hebben aan te melden bij den Secretaris der Afdeeling, Prof. R. W. van der Veen, m. i., Instituut voor Mijnbouwkunde, Delft, vóór den 1sten Mei 1919.

Formulieren voor de aanmelding zijn verkrijgbaar in den Technischen Boekhandel van J. Waltman Jr., te Delft.

CORRESPONDENTIE.

Alle inzenders worden er nog eens aan herinnerd hun papier slechts aan één kant te beschrijven.

RED.

A. M. Knottnerus. Door een onjuistheid in Uw stuk en 't ontvangen van een ander artikel van dezelfde strekking, is Uw stuk niet geplaatst.

RED.

AGENDA.

DEN HAAG.

Vrijdag 4 April. Kon. Schouwburg, 8 u., Ned. Tooneel, Spoken. Theater-Verkade. 8 u. Hofstad-Tooneel, Lente.

Diligentia. 8 uur. Concert Orobio de Castro, viool, en Jacoba Repelaer van Driel, altzangeres.

Heden en volgende avonden: Residentie Bioscoop, 8¼ uur. Albert Frères, Bouwmeester-Theater, 8 u., Nap de la Mar's Cabaret-avonden; Scala, 8 uur, Die Haghezangers, Rip Rip; Cabaret-Theater, 9 u., Cabaret-Voorstelling; Centraal Theater, 8 u., Bioscoop en Cabaret-programma.

ROTTERDAM.

Vrijdag 4 April. Schouwburg, 7½ uur. Rotterdamsch Tooneel: Mama Sans-Gène.

Nutsaal. 8 uur. Séance over Hypnose.

Heden en volgende avonden: Concertgebouw Pschorr, 7½ uur, Elite Heeren Orkest; Gebouw v. K. en W., 7½ uur, Variété; Circus-Schouwburg, 8 uur, Het Geheim van den Blinde; Casino, 7¾ uur, Revue, Rotterdam je bent goud waard.

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door den Agent:

H. N. SUTTORP, ACHTEROM 42,
bediende b/d Technische Boekhandel J. WALTMAN JR.

A. C. DE WOLF,
NOORDEINDE 40. TELEFOON 41.
AGENT:

**Douglas Motorrijwielen
Eysink Rijwielen.**

EERSTE KLAS REPARATIE-INRICHTING.

☒ SPECIAAL STALLING EN ☒
ONDERHOUD VAN MOTOREN.

**GROG VAN
B. A. M. ARAK**

(zeer Oude Batavia-Arak)
de fijnste en meest verwarmende!

VAN HEDEN AF WEDER VERKRIJGBAAR
NASSI GORENG

Aanbevelend.

CHR. F. RÜTER, OUDE DELFT 120
UITZENDING VAN DINERS